

A Régiók Bizottsága saját kezdeményezésű véleménye – A polgárok jogai: az alapvető jogok és az uniós polgárságból adódó jogok támogatása

(2008/C 325/13)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- kiemeli, milyen lényeges szerepe van az Alapjogi Chartának, amely az alapvető jogok biztosításának alapjául szolgál és lényeges hivatkozási alapot jelent az EU által betartandó jogok rögzítéséhez és értelmezéséhez, valamint kiemeli az Alapjogi Charta különleges feladatát: olyan eszköz, amely minden polgár rendelkezésére áll;
- hangsúlyozza, hogy az uniós polgársághoz kötődő jogok gyakorlása a helyi és regionális közügyekre vonatkozó egyes „kötelességek” teljesítését is maga után vonja;
- hangsúlyozza, hogy valamennyi kormányzati szintnek feladata, hogy hozzájáruljon az „alapvető jogok kultúrája” kialakításához azáltal, hogy felhívja a polgárok figyelmét jogaikra; megerősíti következtetésként, hogy együtt kell fellépni a polgári jogok támogatása érdekében. Ennek szilárd alkotórészét kell képeznie az Európai Bizottság információs és kommunikációs politikájának; valamint úgy véli, hogy erre a célra speciális forrásokat kell rendelkezésre bocsátani, valamint a regionális és helyi önkormányzatokat is bevonva intézkedéseket kell hozni;
- építeni kíván az alapvető jogok területén létrejött és a 2008 szeptemberében Reggio Emilia tartományban szervezett szemináriumon is megerősített gyümölcsöző intézményközi együttműködésre, és komolyan mérlegelni fogja azt az európai bizottsági javaslatot, mely szerint a két intézmény évente egy közös rendezvény keretében kiemelten foglalkozzon az alapvető jogok polgárközpontú megközelítésével és végezze el ebből a szempontból a különböző kormányzati szintek értékelését;
- megismétli azt a követelést, hogy a regionális és helyi önkormányzatok egy képviselője vegyen részt az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének igazgatótanácsában;
- felkéri az Európai Bizottságot, hogy rendszeresen hívja meg a Régiók Bizottsága elnökét az európai bizottsági tagoknak az alapvető jogokkal, a hátrányos megkülönböztetés elleni küzdelemmel és az esélyegyenlőséggel foglalkozó munkacsoportjába, amely megadja a politikai irányvonalakat és felügyeli a megfelelő kezdeményezések koherenciáját;

Előadó: Sonia MASINI (IT/PES), Reggio Emilia tartomány elnöke

Referenciaszöveg

A Bizottság jelentése – Az uniós polgárságról szóló ötödik jelentés

(2004. május 1.–2007. június 30.)

COM(2008) 85 végleges

POLITIKAI AJÁNLÁSOK

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

Általános megjegyzések

1. emlékeztet arra, hogy az Európai Unióról szóló szerződés kimondja, hogy az Unió a demokrácia és a jogállamiság alapelveinek, valamint az egyének jogainak és az alapvető szabadságoknak a tiszteletben tartásán alapul, amely alapelvek közösek a tagállamok alkotmányaiban, és amelyeket az 1950. november 4-én Rómában aláírt, az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény biztosít;

2. kiemeli, hogy a 2000. december 7-én a Parlament, a Tanács és az Európai Bizottság által Nizzában kihirdetett Alapjogi Charta időközben nagy jelentőségűvé vált; a Charta célja a védett jogok jelentőségének és hatókörének látható rögzítése volt, és bár még nem rendelkezik kötelező jogi erővel, az alapvető jogok biztosításának alapjául szolgál és lényeges hivatkozási alapot jelent az EU által betartandó jogok rögzítéséhez és értelmezéséhez;

3. hangsúlyozza a Charta rendkívüli helyzetét az emberi jogi eszközök között, mivel a Charta egyetlen szövegben foglalja össze egyrészt a személyhez fűződő egyetemes jogokat (vagyis a polgári és politikai jogokat), amelyek a szabadságjogok történelmi fejlődéséből és a személyek sérthetetlenségéből erednek, másrészt a gazdasági és szociális jogokat, amelyek a „szociális piacgazdaság” létrehozásával szerzett európai tapasztalatokon alapulnak, továbbá számos innovatív rendelkezést tartalmaz (mint például az idősebbek és a fogyatékkal élők jogai), amelyek pedig az európai szociális modellel függenek össze;

4. kiemeli az Alapjogi Charta különleges feladatát: olyan eszköz, amely minden polgár rendelkezésére áll;

5. következképpen üdvözli azt a tényt, hogy az Alapjogi Charta a Lisszaboni Szerződés hatálybalépésével a 2007. december 12-én Lisszabonban elfogadott módosított megfogalmazásban kötelező érvényt szerezne, és utal elsősorban arra, hogy jogilag ugyanolyan jelentőségű lenne, mint a Szerződések, amelyek – amint a Bíróság kimondta – az EU „alkotmányát” képezik;

6. utal arra, hogy az uniós polgársághoz kapcsolódó jogok fontos vívmányt jelentenek, érvényesítésük azonban továbbra is nehézségekkel jár (Az uniós polgárságról szóló ötödik jelentés). A lakosság nagy része távol érzi magától az EU-intézményeket,

ezzel pedig foglalkozni kell, és le kell küzdeni ezt az érzést; hangsúlyozza, hogy a helyi önkormányzatok és a régiók e téren híd szerepet tölthetnek be az intézmények és a polgárok között;

7. hangsúlyozza, hogy az Alapjogi Chartát küszöbön álló joghatályosságát tekintve új lendülettel kell támogatni; főként az oktatás területén terjeszteni lehet az „európai állampolgári ismereteket”; kiemeli ennek kapcsán a régiók és a helyi önkormányzatok szerepét, az információk terjesztését, valamint a tapasztalatok és a projektötletek cseréjét tekintve is;

8. megállapítja, hogy az Unió egyrészt a joghatósága alá tartozó minden ember (uniós polgárok, harmadik országok állampolgárai vagy hontalanok) számára „egyetemes jogokat” ismer el, másrészt az „uniós polgároknak” kifejezetten az uniós polgársághoz kapcsolódó specifikus jogokat is biztosít;

9. utal arra, hogy az egyetemes alapvető jogokat és az uniós polgárok jogait nemcsak az EU-intézményeknek és -szerveknek (köztük az RB-nek is) kell elismerniük és alkalmazniuk, hanem a nemzeti hatóságoknak, valamint a helyi és regionális önkormányzatoknak is;

10. emlékeztet az Alapjogi Charta preambulumban szereplő alapelvekre, amelyek szerint az Unió közös értékeit az európai népek kulturális és hagyománybeli sokféleségének, valamint a tagállamok nemzeti identitásának és államhatalmi szerkezetének figyelembevételével kell fejleszteni nemzeti, regionális és helyi szinten, továbbá üdvözli a helyi és regionális szint és a polgárközeli demokrácia megemléztését;

11. utal arra, hogy az uniós polgárság az alapító szerződéssel összhangban nemcsak jogokkal jár, de köteleességekkel is;

12. hangsúlyozza az uniós polgároknak különösen azt a köteleességét, hogy be kell tartaniuk az Unió és a lakóhelyükül szolgáló tagállam jogszabályait, és tiszteletben kell tartaniuk az idegen kultúrákat;

13. felhívja a figyelmet arra, hogy a Chartában szereplő számos jog azokra a hatáskörökre vonatkozik, amelyeket különböző európai tagállamokban messzemenően a helyi és regionális önkormányzatokra ruháztak át (például az oktatás, egészségügy, környezetvédelem, szociálpolitika, lakhatási politika, helyi rendőrség, közlekedés terén), vagy olyan kérdésekre, amelyek valamennyi hatóság számára általános jelentőségűek (jó közigazgatás, átláthatóság és hozzáférés dokumentumokhoz, a gyermekek, az idősebbek és a fogyatékkal élők jogai);

14. megerősíti ezért, hogy az alapvető jogok védelmét több szinten is biztosítani kell, és üdvözlí, hogy az Európai Parlament Catania-jelentése kidolgozásának keretében az alapvető uniós jogokra vonatkozóan hivatkozott erre az elvre;

15. különösen hangsúlyozza, hogy a polgárok elsősorban helyi és regionális szinten kerülnek kapcsolatba a közigazgatással és veszik igénybe a közigazgatási struktúrákat és szolgáltatásokat;

16. utal arra, hogy az emberi és polgári jogok támogatásához aktív politika szükséges: a jogokat csak akkor „gyakorolják”, ha az objektív feltételek ezt lehetővé teszik;

17. hangsúlyozza, hogy az Uniónak ebből a célból továbbra is olyan politikai intézkedéseket kell tennie, amelyek az erősebb gazdasági, társadalmi és területi kohézióra irányulnak, és üdvözlí, hogy a Lisszaboni Szerződés kifejezetten az Európai Unió céljaként említi meg a területi kohéziót;

18. üdvözlí, hogy a Lisszaboni Szerződés mellékletét képezi a *Jegyzőkönyv az általános érdekű szolgáltatásokról*, amely hangsúlyozza, hogy a polgárok számára nagy jelentőséggel bírnak a hatékony közszolgáltatások, amelyek mindenki számára hozzáférhetők és megfelelnek az egyének igényeinek; kiemeli továbbá a nemzeti, regionális és helyi hatóságok fontos szerepét és széles mérlegelési mozgásterét abban a kérdésben, hogy hogyan lehet ilyen szolgáltatásokat nyújtani, kiszervezni és megszervezni;

19. emlékeztet arra, hogy az Unió az Alapjogi Chartával összhangban tiszteletben tartja a kulturális, vallási és nyelvi sokféleséget, és üdvözlí, hogy a Lisszaboni Szerződés a kulturális és nyelvi sokféleség tiszteletben tartását (természetesen a meghatározott demokratikus rendelkezések keretében) az Unió egyik céljaként nevezi meg;

20. hangsúlyozza, hogy a nem kormányzati szervezetekre a regionális és helyi önkormányzatok természetes partnereiként központi szerep hárul a személyhez fűződő jogok teljes körű megvalósításában;

21. felhívja a figyelmet arra, hogy a regionális és helyi önkormányzatok – amelyek polgárközeliségükből adódóan igen jól ismerik a polgárok igényeit és az őket foglalkoztató kérdéseket – tudják a legközvetlenebbül és a legrealisztikusabban figyelemmel kísérni az Unió által meghatározott jogok hatékony megvalósulását, és hangsúlyozza ezért azt a szerepet, amelyet az RB az ilyen jogok konkrét megvalósulásának megfigyelőjeként tölthet be; emellett foglal állást, hogy az Európai Bizottság és az Európai Parlament használja ki az RB-nek ezt a potenciálját, és a jogi aktusok meghozatala során a helyi és regionális önkormányzatok értelmezésével összhangban interpretálják a helyzeteket;

22. felkéri az Európai Bizottságot, hogy rendszeresen hívja meg a Régiók Bizottsága elnökét az európai bizottsági tagoknak az alapvető jogokkal, a hátrányos megkülönböztetés elleni küzdelemmel és az esélyegyenlőséggel foglalkozó munkacsoportjába, amely megadja a politikai irányvonalakat és felügyeli a megfelelő kezdeményezések koherenciáját;

23. tudomásul veszi a 2007 és 2013 közötti időszakra vonatkozó „Alapvető jogok és polgárság” egyedi program létre-

hozásáról szóló 2007/252/EK határozat elfogadását, és felkéri az Európai Bizottságot, hogy vonja be az RB-t a program 2014 és 2020 közötti időszakra való átdolgozásának folyamatába;

A személyhez fűződő egyetemes jogok

24. megerősíti, hogy az Unió minden intézkedése esetében központi jelentőségű a személyhez fűződő jogok tiszteletben tartásának alapelve, amely jogok a tagállamok közös alkotmányaiából, az Egyesült Nemzetek által elfogadott emberi jogi nyilatkozatból, az emberi jogokról szóló európai egyezményből és más egyezményekből adódnak, amelyeket nemzetközi szinten elfogadtak (az Egyesült Nemzetek keretében aláírtak) és az Unió tagállamai ratifikáltak;

25. megállapítja, hogy az alapvető jogok védelmének európai modellje, amely különösen a Chartára támaszkodik, a leghaladóbbakhoz tartozik, mivel mind a polgári és politikai jogokat, mind a gazdasági, szociális és kulturális jogokat átfogja, valamint saját rendszeren és saját értékrendjén alapul, amelyek az egyetemes jogok terén tiszteletben tartják a kultúrák, vallások vagy meggyőződések sokféleségét és különbözőségét az Európa demokratikus rendszereiben meghatározott szabályok keretében;

26. utal a titoktartáshoz való jog tiszteletben tartása és az egyéb alapvető jogok (például a biztonsághoz való jog) között esetleg fellépő konfliktusokra, és a téma részletesebb kifejtése mellett foglal állást, amelynek során figyelembe kell venni a helyi és regionális önkormányzatok tapasztalatait és az általuk birtokolt, a polgárokkal kapcsolatos adatok védelmére vonatkozó kulcspozíciójukat is;

27. megerősíti, hogy az Uniónak harmadik országokban is támogatnia kell a demokráciát és az emberi jogokat, és emlékeztet ennek kapcsán arra az álláspontra, amelyet már „Európai kezdeményezés a demokráciáért és az emberi jogokért (EIDHR) – Stratégiai dokumentum a 2007 és 2010 közötti időszakra” című véleményében (előadó: Heini Utunen Ziv) is kifejezésre juttatott;

28. megismétli, hogy a szabadság, a biztonság és a jogérvényesülés térsége politikájának keretében tiszteletben kell tartani az alapvető jogokat és a jogállamiságot, és ugyanakkor emlékeztet arra, hogy az ilyen uniós intézkedések esetében a polgárok számára magas szintű biztonságot kell garantálni;

29. helyesli, hogy a Lisszaboni Szerződés megszüntette az Unió pilléres szerkezetét, és hogy a szabadság, a biztonság és a jogérvényesülés terén hozott intézkedések így már nem az uniós politika általános szabályainak vannak alárendelve, különösen ami a Bíróság általi vizsgálatot illeti;

30. üdvözlí a Lisszaboni Szerződés újításait az Európai Parlament azon szerepének megerősítésére vonatkozóan, amelyet a szabadság, biztonság és jogérvényesülés térségére irányuló politika kidolgozása, megvalósítása és értékelése terén tölt be, valamint annak elismerésére vonatkozóan, hogy a tagállami parlamentek részt vesznek az e téren elért eredmények értékelésére szolgáló mechanizmusokban;

31. építeni kíván az alapvető jogok területén létrejött és a 2008 szeptemberében Reggio Emilia tartományban szervezett szemináriumon is megerősített gyümölcsöző intézményközi együttműködésre, és komolyan mérlegelni fogja azt az európai bizottsági javaslatot, mely szerint a két intézmény évente egy közös rendezvény keretében kiemelten foglalkozzon az alapvető jogok polgárközpontú megközelítésével és végezze el ebből a szempontból a különböző kormányzati szintek értékelését;

32. üdvözli az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének létrehozását, amely már megkezdte tevékenységét;

33. megerősíti, hogy a Régiók Bizottsága, valamint a helyi és regionális önkormányzatok készek aktívan közreműködni az Alapjogi Ügynökség tevékenységeiben és az ennek megfelelő többéves tervezésben, és elégedetten vesz tudomást az együttműködés már létező formáiról;

34. megismétli azt a követelést, hogy a regionális és helyi önkormányzatok egy képviselője vegyen részt az ügynökség igazgatótanácsában;

35. kinyilvánítja készségét arra, hogy együttműködjön az ügynökséggel, összegyűjtse és közlétegye az emberi jogok védelme és támogatása terén alkalmazott, helyi és regionális szintű bevált eljárásokat és a különösen értékes tapasztalatokat, valamint továbbítsa a megfelelő, helyi és regionális szinten összegyűjtött adatokat;

36. hangsúlyozza, hogy a helyi és regionális önkormányzatok a legalkalmasabbak arra, hogy aktív szerepet játszanak a gyermekek jogainak támogatásában és részt vállaljanak az ilyen jogok gyakorlásához szükséges tényleges feltételek felügyelésében;

37. utal arra, hogy már kiemelte a helyi és regionális önkormányzatok által a nők alapvető jogainak megvalósításában és a mindenkire vonatkozó esélyegyenlőség alapelveinek alkalmazásában betöltött központi szerepet;

38. különösen a bevándorló nőkre tekintettel hangsúlyozza, hogy az integrációnak előfeltétele a kötelesek és az európai joganyag részét képező alapvető jogok kölcsönös tiszteletben tartása, és hangsúlyozza, hogy fontos olyan befogadási politikát követni, amely az *emberek szabad választásából eredő kulturális sokféleség* elismerésén alapul (CdR 396/2006);

39. kiemeli, hogy a média fontos szerepet játszik az emberi és a polgári jogok megsértésének nyilvánosságra hozatalában, emellett azonban tudósítania kellene az emberi és a polgári jogok biztosításának területére vonatkozó bevált eljárásokról és különösen értékes tapasztalatokról is;

Az uniós polgárságból adódó jogok

40. hangsúlyozza, hogy, amint az Európai Bíróság már kimondta, az uniós polgárság az egyéneknek – az európai integráció politikai szereplőinek – az alapvető státuszát jelenti;

41. ezért örömeinek ad hangot afelett, hogy a Lisszaboni Szerződésnek megfelelően az Európai Unióról szóló szerződésbe

általános rendelkezések kerültek be az uniós polgárságról, különösen annak a fejezetnek a keretében, amely a demokratikus elvekre vonatkozó rendelkezéseket tartalmazza. A szöveg kimondja, hogy a döntéseket a lehető legnyilvánosabban és a polgárokhoz a lehető legközelebb eső szinten kell meghozni (polgárközeli demokrácia);

42. sajnálatát fejezi ki azonban amiatt, hogy nem esik szó arról, milyen fontos szerep hárul ebben a helyi és regionális önkormányzatokra;

43. az uniós polgárságból eredő jogokra vonatkozóan megerősíti a szabad mozgás és a tartózkodási jog különleges jelentőségét, az Unió népeinek egymás közti jobb megismerését tekintve is;

44. tudomásul veszi, hogy ezeknek a szabadságoknak a megvalósításában haladást sikerült elérni az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról szóló 2004/38/EK irányelv elfogadásának és hatályba lépésének köszönhetően;

45. felszólítja a tagállamokat, hogy működjenek együtt és biztosítsák a feltételeket a polgárok biztonságához és a bűnözés elleni küzdelemhez;

46. nyomatékosan hangsúlyozza (a 2004/38/EK irányelv alkalmazása során nyert tapasztalatok fényében is), hogy a regionális és helyi önkormányzatokra jelentős felelősség hárul azoknak a problémáknak a megoldása során, amelyek a szabad mozgásból és különösen az uniós polgárok tartózkodási jogából adódnak. Ez a tartózkodással összefüggő igazgatási formalitások mellett mindenekelőtt a befogadási politikát érinti;

47. következőképpen sajnálja, hogy *Az uniós polgárságról szóló ötödik jelentésben* nem esik szó a helyi és regionális önkormányzatoknak a befogadási politikában betöltött különleges felelősségéről;

48. emlékeztet arra, hogy a 2004/38/EK irányelvvel összhangban minden uniós polgárnak (akár munkavállaló, akár önálló vállalkozó) joga van három hónapnál hosszabb ideig egy másik tagállam területén tartózkodni, amíg ott tartózkodása során nem jelent problémát a fogadó állam szociális ellátórendszere számára és nem vesz igénybe aránytalanul magas szociális segélyezési ellátást, valamint elegendő forrásokkal rendelkezik önmaga és családtagjai számára, és a fogadó tagállamban teljes körű egészségbiztosítással rendelkezik;

49. tudomásul veszi ezeknek a feltételeknek az Európai Bíróság általi értelmezését, és hangsúlyozza, hogy ez az értelmezés következményekkel fog járni a helyi és regionális önkormányzatok felelősségére és az esetleges pénzügyi terhekre nézve;

50. emlékeztet a nemzeti hatóságoknak arra a jogára és kötelességére, hogy az ebből az irányelvből eredő jogokkal való visszaélések és csalások ellen eljárjanak, például a névházaságok, illetve szimlelt partnerkapcsolatok vagy törvényszegések esetében;

51. üdvözlí az Európai Bizottságnak a 2004/38/EK irányelvben foglalt szabályozás közzétételére irányuló kezdeményezéseit (pl. útmutató megjelentetése a 2004/38/EK irányelvhez), és felszólítja az Európai Bizottságot, hogy használja ki a regionális és helyi önkormányzatok különleges helyzetét, amelyből adódóan közreműködhetnek az ilyen információk terjesztésében;

52. hangsúlyozza, hogy az uniós polgársághoz kötődő jogok gyakorlása a helyi és regionális közügyekre vonatkozó egyes „kötelességek” teljesítését is maga után vonja;

53. megerősíti annak (többek között elvi) jelentőségét, hogy az uniós polgárok passzív és aktív választójoggal rendelkeznek a helyhatósági és az európai parlamenti választásokon a lakóhelyük szerinti tagállamban;

54. különösen hangsúlyozza ennek kapcsán, hogy a helyi politikai intézmények egy „európai” választói tábor kifejeződését, ezáltal az első valóságos európai közigazgatási szintet jelentik;

55. üdvözlí, hogy az európai parlamenti választásokon egyre több olyan uniós polgár vesz részt, aki a származási országával nem azonos tagállamban él, ugyanakkor aggodalommal állapítja meg, hogy fokozatosan csökken az európai parlamenti választásokon való általános részvétel;

56. megismétli ezért azt a követelést, hogy az európai parlamenti választások terén erősítsék meg a tájékoztatási és képzési intézkedéseket, és ennek során használják ki a helyi és regionális önkormányzatok erős oldalait;

57. megerősíti, hogy érdeklődve figyeli a politikai pártok európai szintű fejlődését (CdR 280/2004), és hangsúlyozza, hogy a helyi és regionális szinten választott képviselőknek központi szerepet kellene betölteniük a pártok működésében és a megfelelő stratégiák kidolgozásában, annak érdekében is, hogy kapcsolat jöjjön létre a különböző kormányzati szintek (európai, nemzeti, regionális és helyi szint) között;

58. elégedetten veszi tudomásul, hogy a Lisszaboni Szerződés szerint az uniós polgárok – amennyiben számuk legalább egymillió, és amennyiben jelentős számú tagállam állampolgáraitól van szó – kezdeményezhetik, hogy az Európai Bizottság javaslatokat terjesszen elő jogi aktusokra;

59. hangsúlyozza az európai ombudsman meghatározó szerepét (a gyakorlatban is) a Közösség szerveinek vagy intézményeinek tevékenységével kapcsolatban felmerülő visszaállapotokat érintő panaszok esetében;

60. üdvözlí, hogy a polgárok elektronikus úton is nyújthatnak be petíciókat az Európai Parlamenthez, valamint panaszokat az ombudsmanhoz;

61. hangsúlyozza, hogy minden uniós polgár jogosult bármely tagállam diplomáciai vagy konzuli hatóságainak védelmét igénybe venni olyan harmadik ország területén, ahol az állampolgárságuk szerinti tagállam nem rendelkezik képviselővel, mégpedig ugyanolyan feltételekkel, mint az adott tagállam állampolgárai; kiemeli az ilyen rendelkezések jelentőségét (az alapelvekre vonatkozóan is), amely abban áll, hogy a rendelkezések az uniós polgárság kívülré irányuló dimenziójának elismerésére irányulnak;

62. egyetért az Európai Bizottsággal abban, hogy a közösségi joganyag a diplomáciai és konzuli védelem terén nem elegendő; üdvözlí, hogy az Európai Bizottság cselekvési tervet dolgozott ki a 2007 és 2009 közötti időszakra a joganyag kibővítése érdekében, és felkéri a Tanácsot és a tagállamokat, hogy tegyék meg a szükséges – többek között nemzetközi szintű – intézkedéseket;

63. ennek kapcsán hangsúlyozza a helyi és regionális önkormányzatok idevonatkozó kompetenciáit és tapasztalatait (idegenforgalom, egészségpolitika, temetés, hamvasztás), és felkéri az uniós intézményeket, hogy az e területeken hozandó döntések kidolgozása során kérjék ki az RB véleményét;

64. üdvözlí, hogy a Lisszaboni Szerződés elismeri az Unió nemzetközi jogi személyiségét, és amellet foglalt állást, hogy az Unió is fel tudjon lépni polgárainak nemzetközi szintű védelmében;

65. tudomásul veszi Az uniós polgárságról szóló ötödik jelentésben (2004. május 1. – 2007. június 30.) szereplő adatokat, amelyek szerint az uniós polgárok több tájékoztatást szeretnének kapni a jogaikról, továbbá kevesebb mint egyharmaduk érzi magát megfelelően tájékozottnak az uniós polgárságból adódó jogairól;

66. hangsúlyozza, hogy valamennyi kormányzati szintnek feladata, hogy hozzájáruljon az „alapvető jogok kultúrája” kialakításához azáltal, hogy felhívja a polgárok figyelmét jogaikra; megerősíti következképpen, hogy együtt kell fellépni a polgári jogok támogatása érdekében. Ennek szilárd alkotórészét kell képeznie az Európai Bizottság információs és kommunikációs politikájának;

67. úgy véli, hogy erre a célra speciális forrásokat kell rendelkezésre bocsátani, valamint a regionális és helyi önkormányzatokat is bevonva intézkedéseket kell hozni.

Kelt Brüsszelben, 2008. október 9-én.

a Régiók Bizottsága
elnöke

Luc VAN DEN BRANDE